

[Arne Melchior]

Der er tale om en sådan forskelsbehandling, at det ikke kan være rimeligt at sidde med hænderne i skødet. I hvert fald må vi forlange, at det tages op til behandling. Jeg tør ikke stille forslag om, at de 170 mill. kr. på undervisningsministeriets budget, som skal suppleres med nogle få millioner på visse andre ministeriers budgetter, skal sættes op. Det er jeg godt klar over, at situationen ikke er til. Men jeg må hævde, at hvis det lykkes at få tyskerne til at betale en rimelig andel, nogenlunde svarende til, hvordan vi behandler det tyske mindretal her i landet, så vil der af de tilskud, Danmark giver til mindretallet syd for grænsen, blive penge tilovers til at løse nogle af de her nævnte opgaver, herunder den meget påtrængende opgave det danske centralbibliotek, som akut mangler 35 mill. kr. Der er netop i går kommet et skriftligt afslag, som af det danske mindretal i Sydslesvig er blevet opfattet som et slag i ansigtet. Efter at man i nogle år har forhandlet på den basis, at det var stillet i udsigt, at man ville komme med en trinvis optrapning af de tilskud, der gives til danske skoler, børnehaver og biblioteker, er der i går ankommet et brev til vælgerforeningen, i hvilket dette afslås, dels med henvisning til den almene økonomiske situation, dels med henvisning til: I får jo, hvad I kan få, og hvad I kan have krav på. Det kan vi ikke sidde herhjemme og acceptere trods alt venskab med Tyskland, al alliance med Tyskland. Jeg tror, at tyskere i Bonn eller i Kiel eller ambassaden i København egentlig ikke andet end undrer sig over, at vi er så passive på disse områder. Vi har ingen grund til at liste på kattepoter.

For at få alle disse ting, som ikke har været behandlet i et samlet overblik, hverken hvad det nødvendige grundmateriale angår, eller hvad politiske og økonomiske overvejelser nødvendiggør, i en hel menneskealder, må CD som udgang på denne debat stille forslag om, at der nedsættes en kommission. Det behøver ikke absolut være en meget omfangsrig og meget dygtig kommission, bare det er de rigtige mennesker, der sidder i den, og de har adgang til at trække på den ekspertise, der findes rundt omkring. Der er brug for af hensyn til dette helt overordnede nationale problem at lave en samlet redegørelse, der kan danne udgangspunkt både for

regeringers og for partiets overvejelser. Derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget opfordrer regeringen til at nedsætte en kommission, der skal beskæftige sig med grænselandets forhold, herunder de kulturelle, mediemæssige, erhvervmæssige og økonomiske aspekter, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Det skal være helt klart, at det, CD allermindst vil, er at rejse kamp eller strid om dette vort eneste svære nationale mindretalsproblem. Vi vil gerne samarbejde om det og vil gerne opfordre regeringen og partierne til at stille de ganske få midler til rådighed, som er nødvendige for i løbet af nogle år at få tilvejebragt det materiale, som det er tanken at kommissionen skal kunne arbejde med.

Første næstformand (Enggaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i den videre forhandling.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal lade være med at drille hr. Arne Melchior i hans charmeoffensiv. Jeg er ikke i stand til at vurdere, og jeg ved ikke, hvor mange der er det, om den ligger nord eller syd for den nuværende grænse.

Man kan godt stille sig en smule undrende over for en forespørgsel af den art, som hr. Arne Melchior her har stillet. Der er næppe nogen i grænselandet, der har noget imod, at fokus i et øjeblik rettes imod deres landsdel, men jeg tør godt love, at ingen – og så vil jeg gerne sige: vi sønderjyder – ønsker, at der skal tages specielle hensyn lige netop til os. Derfor må jeg sige, at en debat som den, vi har i dag, rettelig hører hjemme i grænseregionens egen regie, f. eks. i Sønderjyllands amtsrådssal på amtshuset i Åbenrå.

I en grænseregion kan der altid drages særlige problemer frem, og det kan der naturligtvis også for Sønderjyllands vedkommende. Siden grænsedragningen i 1920 er udviklingen i Sønderjylland gået støt fremad, og der har været en meget tilfredsstillende udvikling såvel på det erhvervmæssige som på det kulturelle og på mange andre områder.